EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA,

10. toukokuuta 2012,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2010

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon komission kertomuksen varainhoitovuotta 2009 koskevien vastuuvapauden myöntämispäätösten seurannasta (COM(2011) 736) ja kertomuksen liitteenä olevat komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SEC(2011) 1350 ja SEC(2011) 1351),

— ottaa huomioon kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston taseet ja tulostilit varainhoitovuodelta 2010 (COM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2011 päivätyn komission vuosikertomuksen kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston varainhoidosta varainhoitovuonna 2010,

— ottaa huomioon Euroopan kehitysrahastoja koskevat rahoitustiedot (COM(2011) 334),

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen kahdeksannesta, yhdeksännestä ja kymmenennestä Euroopan kehitysrahastosta rahoitetuista toimista varainhoitovuodelta 2010 sekä komission vastaukset ([1]) ja tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset,

— ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan mukaisesti antaman tarkastuslausuman tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta ([2]),

— ottaa huomioon neuvoston 21. helmikuuta 2012 antamat suositukset, jotka koskevat vastuuvapauden myöntämistä komissiolle Euroopan kehitysrahastojen toimien toteuttamisesta varainhoitovuonna 2010 (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ([3]), jota tarkistettiin Luxemburgissa 25. kesäkuuta 2005 ([4]),

— ottaa huomioon merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27. marraskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY ('päätös merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta') ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 2007/249/EY ([6]),

— ottaa huomioon neljännen AKT–EY-yleissopimuksen toisen rahoituspöytäkirjan mukaisesta yhteisön tukien rahoituksesta ja hoidosta 20. joulukuuta 1995 tehdyn neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäisen sopimuksen ([7]) 33 artiklan,

([1]) EUVL C 326, 10.11.2011, s. 251.
([2]) EUVL C 326, 10.11.2011, s. 262.
([3]) EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.
([4]) EUVL L 287, 28.10.2005, s. 4.
([5]) EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1, sekä EYVL L 324, 7.12.2001, s. 1.
([6]) EUVL L 109, 26.4.2007, s. 33.
([7]) EYVL L 156, 29.5.1998, s. 108.

— ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien välillä 18. syyskuuta 2000 tehdyn ja Cotonoussa Beninissä 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen rahoituspöytäkirjan mukaista yhteisön tukien rahoitusta ja hoitoa sekä taloudellisen avun jakamista EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille koskevan sisäisen sopimuksen ([1]) 32 artiklan,

— ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselmat EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen parantamisesta ([2]) sekä kehitysmaille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta ([3]),

— ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman avun tuloksellisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seurannasta ([4]),

— ottaa huomioon 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön lisäämisestä ja parantamisesta: EU:n kehitysavun tuloksellisuutta koskeva toimenpidepaketti vuodelle 2006 ([5]),

— ottaa huomioon OECD:n kehitysapukomitean (DAC) raportin avun tuloksellisuudesta ja edistymisestä Pariisissa kesäkuussa 2009 annetun julistuksen täytäntöönpanossa,

— ottaa huomioon kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevasta Afrikan toimintaohjelmasta 4.–5. marraskuuta 2010 saavutetun Tunisin yhteisymmärryksen ”Targeting Effective Development”,

— ottaa huomioon Busanissa joulukuussa 2011 järjestetyn avun tuloksellisuutta käsitelleen OECD:n huippukokouksen loppuasiakirjan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 319 artiklan,

— ottaa huomioon neljänteen AKT–EY-yleissopimukseen perustuvaan kehitysrahoitusyhteistyöhön sovellettavan 16. kesäkuuta 1998 annetun varainhoitoasetuksen ([6]) 74 artiklan,

— ottaa huomioon yhdeksänteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavan 27. maaliskuuta 2003 annetun varainhoitoasetuksen ([7]) 119 artiklan,

— ottaa huomioon kymmenenteen Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 18 päivänä helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 215/2008 ([8]) 142 artiklan,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 76 artiklan, 77 artiklan kolmannen luetelmakohdan ja liitteen VI,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0100/2012),

A. ottaa huomioon, että EU:n ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT) suhteita ja EU:n ja merentakaisten maiden ja alueiden (MMA) suhteita säätelevän Cotonoun sopimuksen päätavoitteena on vähentää köyhyyttä ja kitkeä se lopulta kokonaan noudattamalla kestävän kehityksen tavoitteita ja pyrkimällä integroimaan AKT-maat ja MMA:t asteittain maailmantalouteen;

([1]) EYVL L 317, 15.12.2000, s. 355.
([2]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0320.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0317.
([4]) EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 100.
([5]) EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 373.
([6]) EYVL L 191, 7.7.1998, s. 53.
([7]) EUVL L 83, 1.4.2003, s. 1.
([8]) EUVL L 78, 19.3.2008, s. 1.

B. ottaa huomioon, että Euroopan kehitysrahasto (EKR) on unionin tärkein rahoitusväline AKT-maiden kanssa tehtävässä kehitysyhteistyössä;

C. toteaa, että vaikka parlamentti on useaan otteeseen pyytänyt EKR:n sisällyttämistä talousarvioon, komissio esitti 29. kesäkuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio” (COM(2011) 500) EKR:n jättämistä unionin talousarvion ulkopuolelle vuodet 2014–2020 kattavalla kaudella, mikä tarkoittaa, että Euroopan kehitysrahastojen toteuttamisessa ei jatkossakaan sovelleta yleistä varainhoitoasetusta vaan erityisiä varainhoitoa koskevia säännöksiä;

D. ottaa huomioon, että EKR:n kautta kanavoitavan avun kokonaismäärä kasvaa huomattavasti, koska ajanjaksoa 2008–2013 koskevasta kymmenennestä EKR:sta annettavan unionin tuen määräksi on vahvistettu 22 682 000 000 euroa, mikä tarkoittaa 37 prosentin nimellistä vuosikasvua yhdeksännestä EKR:sta, ja vaikka EKR:n maksusuoritukset ovat kaksinkertaistuneet vuodesta 2000 vuoteen 2010, vastaanottokyky on edelleen ongelma;

E. toteaa, että Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH), joka vastaa yhdessä komission kanssa unionin kehitysavun hallinnoinnista, on vuosi perustamisensa jälkeen syytetty tehottomuudesta ja arvosteltu unionin edustustoissa ilmenneistä vakavista rakenteellisista siirtymäkauden ongelmista;

F. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyönäkymät muuttuvat jatkuvasti ja että kehitysapu on osa suurempaa kokonaisuutta, jossa kaupasta, maksusuorituksista ja muista lähteistä saatavat tulot ovat monille kehitysmaille tätä nykyä tärkeämpiä kuin julkinen kehitysapu (ODA) yhteensä;

G. ottaa huomioon, että avun vaikuttavuuden perusedellytyksiä ovat avoimuus ja vastuullisuus sekä avunantaja- ja kumppanimaiden että kumppanimaiden ja niiden kansalaisten välillä; ottaa huomioon, että avunantaja- ja kumppanimaat sopivat Pariisin julistuksessa ja avun tuloksellisuutta koskevassa Accran toimintasuunnitelmassa (AAA) antavansa nykyisistä ja tulevista kehitysapumaksuista hyvissä ajoin yksityiskohtaista tietoa, jotta kehitysmailla olisi paremmat mahdollisuudet suunnitella talousarvionsa ja tarkastaa tilinsä;

H. ottaa huomioon, että kehitysavun kohteena olevien maiden instituutiot ovat usein heikkoja, korruptio on laajalle levinnyttä ja sisäiset valvontajärjestelmät ovat riittämättömät, ja toteaa, että tästä syystä on erityisen tärkeää tarkastaa unionin kehitysapumenot;

I. katsoo, että globaalille kehitysyhteistyölle vuosi 2010 oli erityisen haasteellinen muun muassa maailmanlaajuisen velkakriisin, elintarvikkeiden hintojen nousun ja Haitin maanjäristyksen vuoksi;

1. palauttaa mieliin, että EKR toteutetaan hanke- ja talousarviotukien avulla; toteaa, että vuonna 2010 rahoituksesta käytettiin hankkeisiin 66 prosenttia ja 34 prosenttia kanavoitiin talousarviotukena; palauttaa mieliin, että vuonna 2010 49:ää prosenttia EKR:n maksumäärärahoista hallinnoitiin keskitetysti eli komissio toteutti aputoimet suoraan, 11:tä prosenttia maksumäärärahoista hallinnoitiin yhteistyössä eli kansainvälisten järjestöjen kuten YK:n ja Maailmanpankin välityksellä ja 40:tä prosenttia maksumäärärahoista hallinnoitiin hajautetusti eli komissio uskoi tietyt täytäntöönpanotehtävät edunsaajamaiden viranomaisille;

2. panee tyytyväisenä merkille, että bruttomaksut olivat kymmenennen EKR:n puolivälissä ennätyksellisen korkealla ja toteutusaste oli lähes 50 prosenttia, joten tavoite koko kymmenennen EKR:n sitomisesta vuoden 2013 loppuun mennessä on edelleen mahdollista saavuttaa; on kuitenkin huolissaan alueellisten määrärahojen (20 prosenttia) sekä merentakaisten maiden ja alueiden määrärahojen (3 prosenttia) hyvin alhaisesta sitomisasteesta kymmenennen EKR:n puolivälissä; pyytää komissiota nopeuttamaan pikaisesti alueohjelmien ja merentakaisten maiden ja alueiden ohjelmien toteuttamista;

3. toistaa huolensa siitä, että parlamentilla ei ole oikeutta valvoa EKR-toimia samalla tavoin kuin muita tukivälineitä, kuten kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä; kehottaa painokkaasti komissiota esittämään konkreettisia ehdotuksia parlamentin EKR:oon kohdistaman demokraattisen valvonnan parantamiseksi siten, että sitä valvotaan samoin kuin kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä; pitää lisäksi AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen harjoittamaa EKR:n valvontaa erittäin tärkeänä;

EKR:n ottaminen talousarvioon

4. vahvistaa kannattavansa EKR:n ottamista talousarvioon; uskoo vakaasti, että näin on tehtävä, jotta voidaan lisätä rahoituksen demokraattista valvontaa, tilivelvollisuutta ja seurattavuutta ja johdonmukaistaa unionin toimia AKT-maiden suhteen; tähdentää, että EKR:n talousarvioon ottaminen vähentäisi transaktiomenoja ja yksinkertaistaisi raportointi- ja kirjanpitovaatimuksia, kun sovellettaisiin vain yhdenlaisia hallintosääntöjä ja päätöksentekorakenteita nykyisten kahden sijasta; toivoo komission varmistavan, että AKT-rahoituksen ennakoitavuus säilyy EKR:n talousarvioon ottamisesta huolimatta;

5. pitää erittäin valitettavana, ettei komissio ehdottanut tiedonannossaan Eurooppa 2020 -strategiaa tukevasta talousarviosta EKR:n sisällyttämistä rahoituskehyksessä 2014–2020 unionin talousarvioon; korostaa, että EKR on otettava unionin talousarvioon mahdollisimman pian ja viimeistään vuonna 2020, jolloin Cotonoun sopimuksen voimassaolo umpeutuu; kannustaa komissiota voimakkaasti valmistelemaan AKT-maiden kanssa tehtävän yhteistyön sisällyttämistä viipymättä talousarvioon;

6. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita hyväksymään komission ehdotuksen ja EKR:n sisällyttämisen täysimääräisesti unionin talousarvioon vuodesta 2020 alkaen; katsoo, että tämä olisi pitänyt tehdä jo kauan sitten; odottaa komission pitävän kiinni sitoumuksestaan ja ryhtyvän kaikkiin EKR:n talousarvioon sisällyttämisen valmistelun edellyttämiin toimiin;

7. korostaa, että EKR:n sisällyttäminen unionin talousarvioon ei tarkoita sitä, että kehitysyhteistyövarojen kokonaismäärää voitaisiin vähentää;

Tarkastuslausuma

Tilien luotettavuus

8. pitää myönteisenä tilintarkastustuomioistuimen lausuntoa, jonka mukaan kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen EKR:n lopullinen tilinpäätös antaa olennaisilta osiltaan oikeat ja riittävät tiedot EKR:jen taloudellisesta asemasta 31 päivältä joulukuuta 2010;

9. palauttaa mieliin tilintarkastustuomioistuimen lausunnon, jonka mukaan kirjaamisvirheitä oli edelleen paljon; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, että vaikka näillä virheillä ei ollut olennaista vaikutusta tilinpäätöksiin varainhoitovuodelta 2010, ne saattavat vaikuttaa EuropeAidin varainhoitoa koskevien tietojen luotettavuuteen;

10. panee merkille EuropeAidin toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on parantaa CRIS-hallintajärjestelmään sisältyviä sopimuksia koskevien tietojen laatua, sekä aloitteen, jolla autetaan käyttäjiä kirjaamaan ja luokittelemaan kirjanpitotiedot oikein; odottaa CRIS-Audit-tarkastusmoduulin tarkistamisen alkavan vuonna 2012; pyytää komissiota kertomaan parlamentin asiasta vastaaville valiokunnille, onko kyetty vähentämään kirjaamisvirheitä ja parantamaan syötettävien tietojen laatua;

11. panee tyytyväisenä merkille, että uuden suoriteperusteisen kirjanpitojärjestelmän (ABAC-EDF) käyttöönotto on saatu pääosin toteutettua; katsoo, että uusi kirjanpitojärjestelmä vahvistaa kirjanpidon toimintaympäristöä ja parantaa kirjaamisen laatua;

Toimien sääntöjenmukaisuus

12. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan tulojen ja sitoumusten virhetaso ei ole olennainen; on kuitenkin erittäin huolissaan siitä, että sitoumuksissa oli usein muita kuin kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, jotka koskivat tarjouskilpailusääntöjen ja sopimusten allekirjoittamiselle säädettyjen määräaikojen noudattamista;

13. on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen lausumasta tilien perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta, sillä sen mukaan maksujen virhetaso oli olennainen; palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuimen arvioiden mukaan kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen EKR:n maksuihin liittyvä todennäköisin virhetaso on 3,4 prosenttia, mikä ylittää 2 prosentin olennaisuusrajan, ja että kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia ja ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä havaittiin kaikentyyppisten hankkeiden yhteydessä tavarahankintoja koskevia sopimuksia lukuun ottamatta;

14. toteaa, että tarkastuksessa havaittiin seuraavat hankemaksuihin liittyvät kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevien virheiden päälajit: a) oikeellisuus: laskuvirheet, b) tosiasiallisuus: toimitettuihin palveluihin tai tavaroihin liittyviä laskuja tai muita tositteita puuttui, c) tukikelpoisuus: ilmoitettuja menoja oli aiheutunut toteuttamisjakson ulkopuolella tai menot liittyivät eriin, joita ei ollut mainittu sopimuksessa, tai suoritetut alv-maksut olivat aiheettomia taikka pakollisia seuraamuksia ei sovellettu;

15. on erityisesti huolissaan tuloksellisuudeltaan heikkojen hankkeiden määrän lisääntymisestä vuonna 2010 (niiden osuus oli 12,6 prosenttia, kun se vuonna 2009 oli 11 prosenttia) [1] sekä siitä, että virheiden esiintyvyys hajautetun hallinnointijärjestelmän avulla toteutettavia hankkeita varten tehdyissä sitoumuksissa pysyi jatkuvasti korkeana;

16. pitää valitettavana, että maksuihin liittyi usein muita kuin kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä; panee merkille, että ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevat virheet koskivat useimmiten suoritustakuita, hallintomenojen osalta hyväksymis- ja sopimuksentekomenettelyiden noudattamatta jättämistä, puutteellisia tositteita ja sopimussääntöihin liittyviä epäjohdonmukaisuuksia;

17. toteaa, että komission mielestä ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevilla virheillä ei ollut talousarviovaikutuksia; panee merkille huomattavan lisäyksen EuropeAidin verkko-opetuksessa sekä esimerkiksi uusien edustustojen päälliköiden valmennusseminaarit keinona vähentää tällaisten virheiden määrää; pyytää komissiota osoittamaan, voidaanko näin vähentää ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevien virheiden määrää; kehottaa komissiota tehostamaan etukäteisvalvontaa, jotta voidaan välttää tällaiset virheet ja pankkitakuisiin sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisestä mahdollisesti aiheutuvat tappiot;

Jäännösvirhetaso

18. muistuttaa, että EuropeAid ei ole vielä kehittänyt keskeistä indikaattoria, jonka avulla voitaisiin arvioida kaikkien ennakko- ja jälkitarkastusten toteuttamisen jälkeisten jäännösvirheiden talousarviovaikutusta; panee merkille komission kannan, jonka mukaan jäännösvirheiden nettotaso on alhaisempi kuin tilintarkastustuomioistuimen arvioima virhetaso; palauttaa mieliin tilintarkastustuomioistuimen lausunnon, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuimen suorittama tarkastus ei tue EuropeAidin pääjohtajan väitettä kohtuullisesta varmuudesta siitä, että EuropeAidin EKR:sta suorittamien maksujen virhetaso olisi todennäköisesti olematon;

19. pitää valitettavana, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksen lähestymistapaan ja nykyisiin tarkastusmenetelmiin perustuva arvio todennäköisimmästä virhetasosta ja komission käytäntö tarkastella jäännösvirheiden nettotasoa useamman kuin yhden vuoden ajanjaksolla eivät ole keskenään yhteensopivia; katsoo, että jäännösvirhetasoon perustuva lähestymistapa ei nykymuodossaan tuota vertailukelpoista tietoa vuotuisen vastuuvapausmenettelyn tueksi; panee tyytyväisenä merkille komission yhtyvän tilintarkastustuomioistuimen näkemykseen, että olisi saatava lisää määrällistä näyttöä; kehottaa komissiota kehittämään määräajassa, esimerkiksi vuoteen 2013 mennessä, keskeisen indikaattorin, jonka avulla voidaan arvioida jäännösvirheiden talousarviovaikutuksia;

Yleisarvio valvontajärjestelmien vaikuttavuudesta

20. pitää valitettavana tilintarkastustuomioistuimen huomautusta, että komission hallinnoimat EKR:jen valvontajärjestelmät ovat vain osittain vaikuttavia; panee merkille, että EuropeAidin keskushallinnon valvonta oli vaikuttavaa ja että unionin edustustojen valvonta oli osittain vaikuttavaa;

[1] Vuosikertomus kahdeksannen, yhdeksännen ja kymmenennen Euroopan kehitysrahaston varainhoidosta varainhoitovuonna 2010, s. 11.

21. pitää valitettavana, että unionin edustustojen valvontajärjestelmien epäkohdat ovat luonteeltaan toistuvia; palauttaa mieliin, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan muun muassa useimpien kansallisten tulojen ja menojen hyväksyjien tarkastukset olivat puutteellisesti dokumentoituja ja tehottomia EKR:n edunsaajamaissa, institutionaaliset valmiudet olivat puutteelliset ja unionin edustustojen resurssit olivat rajalliset ja henkilöstön vaihtuvuus suuri; kehottaa näin ollen vahvistamaan edunsaajamaiden tulojen ja menojen hyväksyjien institutionaalisia valmiuksia tarjoamalla rahoitusalan lisäkoulutusta ja kohdennettua opastusta näiden taloushallinnon puutteiden korjaamiseksi;

22. panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin on raportoinut kolmessa viimeisimmässä EKR:ja koskevassa vuosikertomuksessaan rekrytointiongelmista ja henkilöstöpulasta, jotka saattavat näkyä kielteisesti unionin tarkastusprosesseissa; on äärimmäisen huolissaan tästä toistuvasta ongelmasta;

23. tähdentää, että unionin kehitysavun tehokas täytäntöönpano ja laadukas valvonta ja seuranta edellyttävät, että näitä tehtäviä hoitava henkilöstö on pätevää ja että sitä on riittävästi; kehottaakin komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa asettamaan henkilöstöasiat organisaatioissaan riittävän tärkeälle sijalle kustannustehokkuuden ohella, jotta minkään edustuston seuranta- ja valvontavalmiuksia ei vaarannettaisi;

24. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnot, joiden mukaan sekä EuropeAidin keskushallinnon että unionin edustustojen tulojen ja menojen hyväksyjien suorittama etukäteisvalvonta oli vain osittain vaikuttavaa; muistuttaa, että EuropeAidin ennakkotarkastukset perustuvat suurelta osin ulkoisten valvojien toimittamiin lausumiin taikka ulkoisiin tarkastuksiin ja menotarkastuksiin; pitää valitettavana, että virheiden suuren esiintyvyyden vuoksi tilintarkastustuomioistuin piti tähän perustuvaa varmuutta rajallisena; panee merkille, että komissio on ottanut käyttöön tilintarkastajille tarkoitetut pakolliset vakiomuotoiset toimintaohjeet ongelman ratkaisemiseksi;

25. panee tyytyväisenä merkille, että sekä EuropeAidin keskushallinnon että unionin edustustojen valvontaympäristön katsottiin olevan vaikuttava; on huolissaan unionin edustustojen valvontajärjestelmien toistuvista puutteista, joita ovat muun muassa puuttuva tai riittämätön dokumentointi taikka täytäntöönpanosta vastaavien elinten käyttämät väärät hankintamenettelyt; panee merkille, että ulkoisiin toimiin liittyvien EU-varojen edunsaajille kehitetty varainhoidon työkalu on viimeistelty ja jaettu ja että sen tavoitteena on parantaa varainhoitoa ja tukikelpoisuussääntöjä koskevaa tietämystä täytäntöönpanosta vastaavissa elimissä;

26. panee merkille, että komissio pyrkii edelleen tehostamaan EuropeAidin valvontajärjestelmiä; toivoo EuropeAidin valvontajärjestelmien nykyisen uudistuksen (EuropeAid Action Plan for Strengthening of the Control Pyramid) tuottavan myönteisiä tuloksia tilivelvollisuuden, vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden suhteen; kehottaa komissiota raportoimaan parlamentin asiasta vastaaville valiokunnille toimista edellä mainittujen ongelmien ratkaisemiseksi;

27. pitää myönteisenä, että kesäkuussa 2010 otettiin käyttöön edustustojen uusimuotoinen vuotuinen raportointi julkistalouden hallinnoinnin uudistamisesta edunsaajamaissa ja kehottaa edustustoja soveltamaan tätä uutta kehystä johdonmukaisesti;

28. pitää myönteisenä tilintarkastustuomioistuimen huomautusta, että vuotuinen toimintakertomus on selkeä ja informatiivinen, sillä siinä käytetään määrällisiä indikaattoreita ja se antaa oikean ja riittävän kuvan käytössä olevien valvontajärjestelmien täytäntöönpanosta ja tuloksista;

29. kehottaa komissiota tarjoamaan enemmän tietoa EKR:n toteuttamisesta kansallisella ja alueellisella tasolla AKT-maissa sekä varmistamaan, että unionin kaikkien EU:n ulkopuolisissa maissa rahoittamien toimien näkyvyys paranee;

Komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) toimivaltuudet unionin kehitysavun toteuttamisessa

30. toteaa, että vuosi 2010 oli EUH:n toiminnan alkamisvuosi; toistaa huolensa siitä, että komission ja unionin edustustoissa olevan EUH-henkilöstön välinen alkuperäinen toimivallan jako aiheutti sekaannusta ja oikeutettua arvostelua; kehottaa parantamaan unionin kehitysavun vaikuttavuutta, jotta se ei kärsisi tällaisesta epäyhtenäisestä hallinnoinnista;

31. kehottaa komissiota seuraamaan tämän uuden järjestelmän toimintaa ja raportoimaan siitä; panee merkille, että EUH:n ja komission suhteiden selventämistä kaivanneita kysymyksiä on käsitelty asiakirjassa ”Working Arrangements between Commission services and the EEAS in relation to external relations issues”; pyytää komissiota toimittamaan asiakirjan sen valmistuttua parlamentin asiasta vastaaville valiokunnille; kehottaa liittämään siihen yhteenvedon vielä selvittämättä olevista seikoista ja strategian ongelmien ratkaisemiseksi sekä selvityksen siitä, voidaanko unionin edustustojen henkilöresursseja käyttää joustavasti;

Talousarviotuki

32. palauttaa mieliin tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa EKR:jen varainhoitovuodesta 2010 esittämän huomautuksen, että talousarviotuen maksuissa oli suuri ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevien virheiden esiintyvyys – 35 prosenttia, mikä on yhtä suuri kuin vuonna 2009 ja osoittaa, että talousarviotuen maksujen virhetaso on jatkuvasti korkea; toteaa, että komissio on asian korjaamiseksi lisännyt koulutusta ja kehittänyt ulkoisiin toimiin liittyvien EU-varojen edunsaajille tarkoitetun varainhoidon työkalun; kehottaa komissiota seuraamaan asiaa ja kertomaan, onko toimilla saatu aikaan parannusta;

33. muistuttaa, että komissio on käyttänyt talousarviotukea tukimuotona jo lähes kahdenkymmenen vuoden ajan; toteaa, että silti on vielä paljon parantamisen varaa esimerkiksi tuen suunnittelussa, täytäntöönpanon vaikuttavuudessa ja tehokkuudessa, valvonnassa ja raportoinnissa;

34. tunnustaa talousarviotuen mahdolliset edut; katsoo kuitenkin, ettei se ole oikea keino joka tilanteessa; pitää tätä tukimuotoa mielekkäänä vain jos sillä taataan riittävä avoimuus, tilivelvollisuus ja vaikuttavuus;

35. panee merkille komission toteuttamat toimet ja parannukset, joiden ansiosta se voi perustella talousarviotuen käyttöä jäsennellymmin ja noudattaen selkeämpiä muotovaatimuksia esimerkiksi käyttämällä julkistalouden hallinnoinnin edistymistä koskevaa tarkistettua arviointikehystä tai antamalla epävakaalla pohjalla oleville mailleTalousarviotukeen liittyviä ohjeita;

36. kehottaa komissiota keskittymään ohjelmien vaikuttavuuteen, tarkastamaan tulokset indikaattoreiden perusteella ja julkaisemaan ehdot ja tulosindikaattorit maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa sekä varmistamaan, että julkistalouden hallinnoinnin edistyminen osoitetaan edustustojen raporteissa jäsennellysti ja muotovaatimuksia sekä selkeästi määriteltyjä arviointiperusteita noudattaen ja että tuodaan esiin aikaansaatu edistys sekä mahdolliset syyt, joiden vuoksi uudistusohjelmaa ei ole toteutettu suunnitelmien mukaan;

37. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, jonka mukaan julkistalouden hallinnoinnin edistymisen osoittamiseen liittyvien ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevien virheiden määrä oli aiemmin korkea, mutta se on laskenut huomattavasti sen jälkeen, kun kesäkuussa 2010 otettiin käyttöön julkistalouden hallinnoinnin edistymistä koskeva tarkistettu seuranta- ja raportointikehys; kehottaa komissiota jatkamaan toimiaan vähentääkseen ei-kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevien virheiden määrää kestävästi;

38. panee merkille komission 13. lokakuuta 2011 antaman tiedonannon kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskevasta uudesta lähestymistavasta (COM(2011) 638), jossa muun muassa todettiin, että komissio ottaa käyttöön uuden tukikelpoisuusehdon, joka koskee talousarvion seurattavuutta ja valvontaa;

39. palauttaa mieliin, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ([1]) 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan talousarviotukea voidaan antaa, jos kumppanivaltion julkisten menojen hoito on riittävän avointa, luotettavaa ja tehokasta; ilmaisee tässä yhteydessä huolensa vaaroista, joita liittyy komission ”dynaamiseen” tapaan tulkita tukikelpoisuusehtoja; kehottaa komissiota pyrkimään

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41).

jatkossakin perustelemaan talousarviotukikelpoisuutta koskevat päätöksensä ja varmistamaan, että kaikki rahoitussopimukset luovat kattavan ja selkeän perustan arvioinnille, jossa tarkastellaan maksujen suorittamisehtojen täyttymistä; kehottaa komissiota määrittämään yksittäisille suoran talousarviotuen ohjelmille myönnettävät määrät entistä perustellummin ja avoimemmin;

40. korostaa, että talousarviotuen on oltava vastuullista kahdella tasolla: avunantaja- ja kumppanimaiden välillä sekä kumppanimaiden ja niiden kansalaisten välillä; tähdentää näin ollen, että avoimet ja asianmukaiset tarkastukset ovat sekä unionin veronmaksajien että kumppanimaiden etu ja että kumppanimaiden omien valvontavalmiuksien kehittämistä on tuettava jatkuvasti lisää;

41. muistuttaa, että julkistalouden hallinnointi on yksi kriteeri myönnettäessä talousarviotukea nykyisille 102 edunsaajamaalle ([1]); pyytää komissiota ilmoittamaan vastuuvapauden myöntäjälle syyt siihen, miksi komission verkkosivustolla on saatavilla ainoastaan 28 julkisia menoja ja taloudellista vastuuvelvollisuutta koskevaa raporttia ([2]);

42. odottaa, että komissio ja jäsenvaltiot perustavat julkisen rekisterin, johon listataan avoimesti talousarviotukea koskevat sopimukset, menettelyt ja kehitysindikaattorit ([3]);

43. pyytää komissiota raportoimaan säännöllisesti unionin talousarviotuen tavoitteiden täyttymisestä ja edunsaajamaissa ilmenneistä erityisongelmista; kehottaa komissiota varmistamaan, että talousarviotukea vähennetään tai se peruutetaan, jos selkeitä tavoitteita ei saavuteta;

44. katsoo vuonna 2010 esitetyn vihreän kirjan ([4]) antavan myönteisen panoksen pohdintaan siitä, miten talousarviotuesta saadaan tehokkaampi ja vaikuttavampi köyhyyden vähentämisen väline;

45. kehottaa jälleen kerran komissiota auttamaan kumppanuusmaita parlamentaarisen valvonnan ja tarkastusvalmiuksien kehittämisessä sekä lisäämään avoimuutta ja tietojen julkista saatavuutta erityisesti silloin, kun apu annetaan asetuksen (EY) N:o 1905/2006 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna talousarviotukena; pyytää komissiota raportoimaan säännöllisesti saavutetusta edistymisestä;

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 11/2010 siitä, miten komissio on hallinnoinut suoraa talousarviotukea Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa sekä Latinalaisen Amerikan ja Aasian maissa

46. suhtautuu myönteisesti tilintarkastustuomioistuimen suorittamaan tarkastukseen ja siihen liitettyihin rakentaviin suosituksiin;

47. katsoo, että suora talousarviotuki on asianmukaisesti käytettynä erittäin arvokas väline tuen jakamisessa, koska sillä voidaan lisätä vastaanottajahallitusten omavastuullisuutta ja vastuuta sekä parlamentin harjoittamaa tiukempaa valvontaa ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista vastaanottajamaissa ja samalla laajentaa sekä EU:n ja vastaanottajamaiden välisen vahvan poliittisen vuoropuhelun perustaa että tarvetta siihen;

48. on erittäin huolissaan tilintarkastustuomioistuimen huomautuksesta, jonka mukaan komissio ei hallinnoi asianmukaisesti suoran talousarviotuen vaikuttavuutta vaarantavia keskeisiä riskejä 20 vuotta sen jälkeen, kun se ensimmäisen kerran alkoi tarjota tukea tämän välineen kautta; kehottaa komissiota noudattamaan tilintarkastustuomioistuimen suosituksia ja lujittamaan riskinhallintaansa fidusiaaristen riskien ja kehitysriskien asianmukaisen arvioinnin avulla ja erityisesti hyödyntämällä paremmin jo saatavilla olevia tietoja;

([1]) Vastaus kirjalliseen kysymykseen nro 23 komission jäsen Piebalgsille käsiteltäessä EKR:n vastuuvapautta 2010, 12. tammikuuta 2012 järjestetty kuulemistilaisuus.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic-support/public-finance/pefa_assesments_en.htm
([3]) Tätä pyydettiin päätöslauselmassa kehitysmaille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuudesta, hyväksytyt tekstit 5. heinäkuuta 2011, P7_TA(2011)0317, 52 kohta.
([4]) Komission vihreä kirja 19. lokakuuta 2010: Kolmansille maille annettavan EU:n budjettituen tulevaisuus (COM(2010) 586).

49. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että joissakin tapauksissa ”dynaaminen suhtautuminen” suoraan talousarviotukeen voi tuottaa merkittäviä poliittisia tuloksia, kun talousarviotukea annetaan maille, joiden julkisessa varainhoidossa on heikkouksia mutta jotka ovat sitoutuneet uudistukseen ja edistyvät uudistusten täytäntöönpanossa; on kuitenkin erittäin huolissaan siitä, että 12 ei-haurasta AKT-valtiota, joille on kaavailtu suoraa talousarviotukea kymmenennen EKR:n maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa, ja viisi Latinalaisen Amerikan maata, joihin sovelletaan suoran talousarviotuen ohjelmia, on Transparency International -järjestön vuoden 2009 korruptio-indeksissä luokiteltu ”rehottavan korruption” maiksi, mikä tarkoittaa, että ne saivat alle kolme pistettä asteikolla 10:stä (ei lainkaan korruptoitunut) nollaan (erittäin korruptoitunut); kehottaa komissiota kehittämään asianmukaisia, tiukkoja ja avoimia valvontamenetelmiä ja varmistamaan ennen suoran talousarviotuen käyttämistä suuren fidusiaarisen riskin maissa, että unionin edustustoissa on riittävästi henkilöstöä; kehottaa tässä yhteydessä Euroopan ulkosuhdehallintoa kantamaan poliittisen vastuunsa ja osallistumaan aktiivisesti vastaanottajamaiden poliittisten tavoitteiden kehittämiseen korruption torjunnan osalta ja varmistamaan edistymisen tavoitteiden saavuttamisessa;

50. on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen päätelmistä, joiden mukaan parlamenttien ja kansalaisjärjestöjen kaltaisten valvontaelinten vahvistamistarpeeseen vastaanottajamaissa ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota, vaikka parlamentaarisen valvonnan vahvistaminen ja kansalaisyhteiskunnan osallistumisen parantaminen ovat olennainen tekijä suoraa talousarviotukea koskevien valmiuksien kehittämisessä; kehottaa komissiota investoimaan aiempaa enemmän vastaanottajamaiden instituutioiden, oikeusvaltiomallin ja demokratian parantamiseen sekä hyviin hallintotapoihin;

51. kehottaa komissiota määrittämään suoran talousarviotuen ohjelmissaan tavoitteet, joissa otetaan huomioon kumppanimaan erityisolosuhteet, varsinkin kun suoran talousarviotuen ohjelmien yleisenä tavoitteena on tukea maan kansallisen kehitysstrategian täytäntöönpanoa;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita

— esiintymään yhdessä määrätietoisesti ja hyödyntämään täysimääräisesti vahvaa poliittista roolia vuoropuhelussa vastaanottajamaiden kanssa, koska tällaista roolia tarvitaan suoran talousarviotuen menestymistä ajatellen erityisesti siksi, että sillä on valtava potentiaalinen vaikutus kaikkien jäsenvaltioiden yhteiseen EU-politiikkaan,

— parantamaan menettelyjensä koordinointia,

— lujittamaan sitoutumistaan suoran talousarviotuen tavoitteisiin,

— välttämään hämmentävien signaalien antamista vastaanottajamaille, vaikka tämä saattaa olla jäsenvaltioille ja komissiolle vähintään yhtä vaikeaa kuin suoraa talousarviotukea saaville maille asetetut perustellut vaatimukset hyvästä hallinnosta ja oikeusvaltion periaatteesta;

53. on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen huomautuksista, joiden mukaan suoran talousarviotuen ohjelmien neljän osa-alueen (rahoitus, valmiuksien kehittämistuki, ehdot ja vuoropuhelu) suunnittelulla ja täytäntöönpanolla ei varmisteta, että ohjelmilla on paras mahdollinen vaikutus; kehottaa komissiota noudattamaan tilintarkastustuomioistuimen suosituksia ja määrittämään yksittäisille suoran talousarviotuen ohjelmille myönnettävät määrät entistä perustellummin ja avoimemmin, keskittymään valmiuksien kehittämisen tukemisessa ensisijaisiin tarpeisiin, lujittamaan tuloksiin sidottujen ehtojen hallinnointiaan yleisten kelpoisuusehtojen ja erityisten jakoehtojen osalta sekä lujittamaan vuoropuheluun perustuvaa lähestymistapaa;

54. kehottaa komissiota käymään vastaanottajamaiden kanssa aiempaa järjestelmällisemmin vuoropuhelua kaikista suoran talousarviotuen näkökohdista ja vaatii komissiota lisäämään unionin edustustojen henkilöstön asiantuntemusta tämän vuoropuhelun lujittamiseksi; kehottaa komissiota varmistamaan, että suoraa talousarviotukea täytäntöön panevalla unionin edustustojen henkilöstöllä on käytettävissään asianmukaiset henkilöresurssit ja tiedot;

55. kehottaa komissiota parantamaan raportointiaan suoraa talousarviotukea koskevien ohjelmiensa vaikuttavuudesta ja kehittämään tätä varten asianmukaisen määrällisen arviointimenetelmän sekä seuraamaan järjestelmällisesti edistymistä selkeiden indikaattorien ja mitattavissa olevien tavoitteiden perusteella;

56. toistaa komissiolle osoittamansa kehotukset laatia vuotuinen kertomus talousarviotuen käytöstä, jotta meneillään olevien talousarviotukiohjelmien vahvuudet ja heikkoudet voidaan havaita paremmin;

57. kehottaa komissiota ja muita avunantajia tekemään yhteistyötä yhteisen arvioinnin toteuttamiseksi säännöllisesti, jotta voidaan arvioida suoraa talousarviotukea koskevien ohjelmien kautta annetun tuen vaikuttavuutta köyhyyden vähentämisessä;

Ensisijaiset kehitystavoitteet, entistä vaikuttavampi kehitysyhteistyö

58. korostaa, että hyvä hallintotapa, demokratia, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja köyhyyden vähentäminen on sisällytettävä täytäntöönpanoa tukevien elinten tavoitteisiin EKR:n tukea saavissa maissa;

59. palauttaa mieleen arabikevään tapahtumat vuonna 2011 sekä demokraattisten periaatteiden ja demokratiakehityksen tukemisen tärkeyden kaikessa kehitysavussa;

60. toistaa olevansa sitoutunut todelliseen kumppanuuteen perustuvan avun vaikuttavuuden periaatteisiin, sellaisina kuin ne on määritelty OECD:n Pariisin julistuksessa ja Accran toimintasuunnitelmassa;

61. panee tyytyväisenä merkille 13. lokakuuta 2011 julkaistun komission tiedonannon ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma” (COM(2011) 637), jossa esitetään, että sosiaalisen osallisuuden ja inhimillisen kehityksen tukemista on jatkettava; vaatii kohdentamaan vähintään 20 prosenttia unionin avusta peruskoulutukseen ja toisen asteen koulutukseen ja perusterveydenhuoltoon; kehottaa komissiota keskittämään toimia odottavien äitien terveydentilan kohentamiseen, sillä tässä vuosituhannen kehitystavoitteessa ei ole edistytty tyydyttävällä tavalla;

62. kehottaa jälleen kerran komissiota priorisoimaan terveydenhoitojärjestelmien lujittamiseen tarkoitetun tuen ja keskittymään siinä kaikkein köyhimpiin ihmisiin, parantamaan opetuksen laatua ja auttamaan sellaisten toimintapuitteiden luomisessa, joissa suositaan köyhää väestöä ja otetaan huomioon sukupuolten tasa-arvonäkökohdat; kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin rahoittamien toimien kansainvälinen näkyvyys paranee;

63. on tyytyväinen siihen, että kehitysapu ei ole enää tärkein tulonlähde useille maailman köyhimmistä maista; korostaa, että avun vaikuttavuus edellyttää, että köyhät maat pystyvät hyödyntämään kotimaisia tuloja, ja pitää valitettavana sitä, että muun muassa korruption ja laajamittaisen veropaon vuoksi kehitysmaista virtaa ulos laitonta pääomaa enemmän, kuin nämä maat saavat pääomaa, ja tämän vakavan ja merkittävän ongelman vuoksi maat pysyvät köyhinä ja riippuvaisina avusta;

64. korostaa lisäksi, että pitkällä aikavälillä yhteiskunnallinen ja taloudellinen kehitys edellyttää avun sijasta muita, kestäviä tulonlähteitä; pitää tässä mielessä vakaita, toimivia ja WTO:n periaatteiden mukaisia kauppasuhteita kehitysmaiden kannalta olennaisena asiana ja vaatii näin ollen komissiota, neuvostoa ja AKT-maita ratkaisemaan vielä selvittämättä olevat seikat, jotka koskevat Euroopan ja AKT-alueen välisiä ehdotettuja talouskumppanuus- ja vapaakauppasopimuksia;

65. kantaa huolta komission käyttämistä valvontamenettelyistä tapauksissa, joissa unionin varojen hallinnointi toteutetaan yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa; huomauttaa, että yhteistyössä hallinnoitujen EU-varojen valvonnan ja seurannan ehdoissa ja toteutuksessa on havaittu vakavia puutteita; kehottaa komissiota varmistamaan, että se saa käyttöönsä kaikkien kumppaniensa sisäiset tarkastuskertomukset helposti ja ilman byrokratiaa;

66. palauttaa mieliin Afganistanin, jossa turvallisuustilanne on erittäin vaikea, jopa niin vaikea, että komission henkilöstö ei voi enää liikkua vapaasti, mikä vaikeuttaa huomattavasti monien tavanomaisten sisäisen valvonnan menettelyjen toteuttamista;

67. korostaa hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämisen tärkeyttä, sillä näin voidaan lujittaa yhteyksiä hätäavun, jälleenrakentamisen ja kehitysyhteistyön välillä sekä varmistaa kitkaton siirtyminen humanitaarisesta avusta kehitysapuun; painottaa, että hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämisen koordinoinnin, tehokkuuden, vaikuttavuuden ja johdonmukaisuuden parantamisessa on vielä paljon tehtävää;

68. kehottaa komissiota varmistamaan, että EKR-rahoitusta koordinoidaan muiden välineiden (elintarvikerahoitusväline, temaattinen elintarviketurvaohjelma, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline, valtiosta riippumattomia toimijoita ja paikallisviranomaisia koskeva teemaohjelma, vakautusväline, maaseudun mikrorahoituksen pilottihanke) kanssa; kehottaa komissiota parantamaan humanitaarisen avun ja kehitysavun yhtenäisyyttä ja keskinäistä täydentävyyttä sekä toimintalinjojen että käytännön tasolla ja keskittämään toimia katastrofiriskien pienentämiseen ja katastrofivalmiuteen sekä parantamaan vaarassa olevan väestön kykyä kestää katastrofeja;

69. tähdentää, että unioni tarvitsee suuren määrän eri tilanteisiin sopivia kehitysyhteistyövälineitä, koska kaikille sopivaa avustusmuotoa ei ole olemassa; painottaa etenkin, että romahtaneet valtiot tai erityisen epädemokraattiset maat, kuten Eritrea, joka kieltäytyy auttamasta kansaansa huolimatta nopeasti pahenevasta elintarvikepulasta, edellyttävät erityisiä välineitä ja toimintatapoja;

70. katsoo, että Afrikan sarven alueella vallitseva vakava elintarvikekriisi johtuu sekä kansainvälisen humanitaarisen avun ja kehitysavun johdonmukaisuuden ja täydentävyyden puutteesta että kohtuuttomasta elintarvikkeilla keinottelusta; korostaa, että toisin kuin luonnonkatastrofit tämä kriisi on käynnistynyt hitaasti ja kärjistynyt vähitellen humanitaariseksi katastrofiksi; palauttaa mieliin, että kuivuus ja elintarvikepula ovat valitettavasti kroonisia Afrikan sarven alueella ja että kestävän kehityksen varmistamiseksi on lisättävä paikallisten viljelijöiden omavaraisuutta;

71. huomauttaa, että joissakin kumppanimaissa välitarkastus on vielä kesken [1], vaikka se oli määrä tehdä vuosina 2010–2011; odottaa komission saattavan välitarkastukset valmiiksi mahdollisimman pian ja tiedottavan välitarkastusten tuloksista virallisella verkkosivustollaan;

Unionin apu Haitille

72. palauttaa mieleen Haitin maanjäristyksen ja sen katastrofaaliset seuraukset; pitää valitettavana, että humanitaarista apua ja kehitysapua ei ole koordinoitu riittävästi (hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltäminen); katsoo, että humanitaarisen avun antamisessa olisi muistettava irtaantumisstrategia; on sitä mieltä, että komission olisi kohdistettava ponnistelunsa ja rahoituksensa kunnostustoimiin ja kehitysyhteistyöhön;

73. pitää valitettavana, että unionin edustuston ja humanitaarisen avun pääosaston välinen koordinointi on riittämätöntä; kannattaa unionin kaikkien Haiti-toimijoiden keskinäisen koordinoinnin vahvistamista; kehottaa näin ollen komissiota parantamaan humanitaarisen avun ja kehitysavun yhtenäisyyttä ja keskinäistä täydentävyyttä sekä toimintalinjojen että käytännön tasolla;

74. moittii sitä, että kaikki hankkeet eivät ole kestäviä, ja korostaa, että niiden ensisijaisena tavoitteena olisi oltava työpaikkojen luominen ja kestävän kasvun edistäminen, jotta Haitin valtio voisi lisätä omia tulojaan ja vähentää riippuvuuttaan ulkopuolisesta avusta; kehottaakin komissiota toimittamaan parlamentille luettelon Haitissa toteutetuista hankkeista ja arvioimaan siinä yksityiskohtaisesti hankkeiden tämänhetkisen tilanteen, jotta voitaisiin arvioida niiden kestävyyttä;

75. huomauttaa, että unionin apu Haitille ei ole näkyvää; katsoo, että näkyvyyden parantamiseksi PR-materiaalissa olisi unionin lipun lisäksi oltava Euroopan unionin nimi kokonaisuudessaan sen sijaan, että mainitaan pelkästään komissio tai humanitaarisen avun pääosasto (ECHO), jotka eivät sano välttämättä yhtään mitään keskivertohaitilaiselle;

[1] Vastaus kirjalliseen kysymykseen nro 31 komission jäsen Piebalgsille käsiteltäessä EKR:n vastuuvapautta 2010, 12. tammikuuta 2012 järjestetty kuulemistilaisuus.

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 12/2010 EU:n kehitysavusta perusopetukseen Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Etelä-Aasiassa

76. kiittää tilintarkastustuomioistuinta tästä erinomaisesta kertomuksesta, jossa on käsitelty kattavasti unionin tuen saavutuksia perusopetuksessa; panee kuitenkin merkille myös puutteita, jotka johtuvat vain osittain komission toteuttamista toimista;

77. ymmärtää täysin komission kohtaamat vaikeudet ohjelman täytäntöönpanossa, sillä komissio toimii alueiden köyhimmissä maissa ja pyrkii usein saavuttamaan niiden kaikkein köyhimmän väestönosan; pitää saavutusta merkittävänä, sillä 45 prosenttia indikaattoreista on saavutettu ja 30 prosentissa on edistytty selvästi; pyytää komissiota päivittämään tietoja, mikäli tällä välin on päästy vieläkin parempiin lukuihin;

78. yhtyy täysin tilintarkastustuomioistuimen päätelmiin ja suosituksiin ja panee merkille komission antamat vastaukset;

79. palauttaa mieliin aiemmat vastuuvapauspäätöslauselmansa, joissa todetaan, että suuri ongelma erityisten kehitysyhteistyöohjelmien täytäntöönpanossa on unionin edustustojen pätevän henkilöstön ja komission pääyksiköiden antaman tuen puute; pyytää komissiota neuvottelemaan parlamentin asiasta vastaavien valiokuntien kanssa ongelman ratkaisemiseksi pysyvämmin;

80. kehottaa komissiota korjaamaan järjestelmällisesti tilintarkastustuomioistuimen toteamat puutteet ja haluaa komissiolta tietoja seuraavista:

a) Koulutuksen laatu (käsitelty helmikuussa 2010 julkaistussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa SEC(2010) 121): Voiko komissio kertoa, mitä toimenpiteitä koulutuksen laadun seuraamiseksi ja parantamiseksi toteutetaan, vaikka ne saattavatkin olla hieman myöhässä, kun otetaan huomioon ohjelman alkamisajankohta?

b) Joissakin erityiskertomuksen nro 12/2010 kattamista maista raportoitiin petoksista ja valtion varojen väärinkäytöstä sekä ”haamuopettajista”. Miten komissio auttaa näitä maita torjumaan tällaisia petoksia ja väärinkäytöksiä?

c) Ohjelman menestyksekkään täytäntöönpanon perusedellytyksiä on, että saatavilla on koulutusjärjestelmää koskevia kunnollisia tilastoja ja arviointeja. Tilintarkastustuomioistuin on todennut, että joissakin maissa ei ole käytettävissä tällaisia tilastoja ja arviointeja tai ne eivät ole ajan tasalla. Mitä toimia komissio on toteuttanut ongelman ratkaisemiseksi?

d) Kuten tilintarkastustuomioistuin on todennut, tyttöjen osallistuminen perusopetukseen riippuu monista koulutukseen liittymättömistä tekijöistä, kuten erillisistä saniteettitiloista. Asiassa on kuitenkin edistytty joissakin maissa. Mihin erityistoimenpiteisiin komissio on ryhtynyt näissä maissa lisätäkseen tyttöjen osallistumista perusopetukseen, ja missä näistä maista pidetään tyttökouluja mahdollisena ratkaisuna?

Investointikehys

81. palauttaa mieliin, että kymmenennestä EKR:sta investointikehykseen myönnettiin 1 530 000 000 euroa AKT-maille ja MMA:ille; panee merkille, että investointikehyksestä rahoitettujen toimien kokonaismäärä varainhoitovuonna 2010 oli 374 230 000 euroa; muistuttaa, että Euroopan investointipankki (EIP) hallinnoi investointikehystä, joka on EKR:sta rahoitettu jatkuvaa luottoa tarjoava riskirahoitusväline, jonka tavoitteena on lisätä yksityisiä investointeja erityisesti AKT-maissa;

82. pitää valitettavana, että investointikehystä ei ole käsitelty tilintarkastustuomioistuimen tarkastuslausumassa eikä parlamentin vastuuvapausmenettelyssä, vaikka EIP toteuttaa toimet unionin puolesta ja riskillä EKR:n varoin; pitää tätä poliittisesti ja tilivelvollisuussyistä huonona ratkaisuna; korostaa, että tämä rajoittaa parlamentin vastuuvapaustoimivaltaa, varsinkin kun otetaan huomioon, että EKR:n varat ovat peräisin unionin veronmaksajien osaltaan rahoittamista julkisista lähteistä;

83. korostaa, että kaikkien EKR:sta rahoitettujen EIP-toimien on oltava täysin sopusoinnussa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan kanssa, jonka mukaan köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen on unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite; katsoo, että ainoastaan köyhiä suosiva kehitysyhteistyöpolitiikka voi olla vaikuttavaa ja kestävää;

84. katsoo, että talouskasvua edistävän politiikan menestyminen edellyttää sosiaali- ja ympäristönormien edistämistä ja sosiaaliturvamekanismien toteuttamista;

85. kehottaa EIP:a kytkemään rahoitushankkeensa entistä suoremmin köyhyyden vähentämiseen ja vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen, ihmisoikeuksiin, yritysten yhteiskuntavastuuseen, ihmisarvoiseen työhön sekä ympäristöpoliittisiin periaatteisiin, demokratiaan, hyvään hallintotapaan ja yritysten perustamiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1080/2011/EU ([1]) täytäntöönpanon yhteydessä;

86. kehottaa EIP:a kiinnittämään hankkeiden eri vaiheissa entistä enemmän huomiota sosiaalisiin näkökohtiin (myös ihmisoikeuksien kunnioittamiseen) ennakkoarvioinnin ja erityisesti hankkeiden täytäntöönpanon ja loppuunsaattamisen seurannan avulla; kehottaa määrittelemään tulosindikaattoreita, jotta voidaan entistä paremmin tunnistaa EIP-toimien lisäarvo ja vaikutukset, sekä lisäämään oman henkilöstön asiantuntemusta kestävän kehityksen, ihmisoikeuksien sekä sosiaalisten ja sukupuolikysymysten osalta;

87. toteaa EIP:n investointikehyksen ja EIP:n AKT-maissa toteuttamien sen omiin varoihin liittyvien toimien riippumattoman väliarvioinnin osoittavan, että EIP:n toimet hankkeiden täytäntöönpanon valvonnassa, paikallisen läsnäolon varmistamisessa sekä ympäristö- ja sosiaalisten näkökohtien seurannassa vaikuttavat edelleen riittämättömiltä; kehottaa EIP:a tehostamaan valvontamekanismejaan;

88. panee tyytyväisenä merkille investointikehyksestä annetussa EIP:n vuosikertomuksessa 2010 saavutetun edistymisen tuloksiin keskittymisen osalta; katsoo kuitenkin, että vuosikertomuksissa on vielä paljon parantamisen varaa ja että niissä olisi keskityttävä esittämään kattavaa, relevanttia ja puolueetonta tietoa tuloksista, asetetuista tavoitteista, saavutetuista tavoitteista sekä mahdollisten poikkeamien syistä ja tehdyistä arvioista sekä yhteenveto arviointituloksista, puutteet ja vielä käsittelyä edellyttävät asiat mukaan luettuina; pitää myönteisenä EIP:n tämän vastuuvapauspäätöslauselman valmistelussa osoittamaa yhteistyöhalukkuutta;

89. palauttaa mieliin, että 14 prosenttia investointikehyksen varoista (390 000 000 euroa) on kanavoitu eurooppalaisten rahoituslaitosten tai yhteisyritysten kautta;

90. pitää valitettavana, että investointikehyksen varojen lopullisista edunsaajista ei ole avointa tietoa; kehottaa EIP:a tarkistamaan huolellisesti EU:n takuun kattamien hankkeiden kehityspoliittiset näkökohdat ja varmistamaan asianmukaisen julkisen kuulemisen paikallistasolla ennen hankkeiden hyväksymistä, mukaan luettuna rahoituksenvälittäjien toiminta käytettäessä EIP:n myöntämiä lainoja; katsoo, että kun on kyse kehitysmaille myönnettävistä lainoista, EIP:n olisi suoritettava vieläkin tarkemmat rahanpesua ja terrorismin rahoittamista koskevat tarkastukset vakiomenettelyjen ja kansainvälisten hyvien käytäntöjen mukaisesti;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1080/2011/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta (EUVL L 280, 27.10.2011, s. 1).

91. panee merkille, että erään valtiosta riippumattoman järjestön mukaan EIP:n varoja väitetään ohjautuneen yrityksille, joiden johto on ollut joko tutkinnan kohteena tai syytettynä korruptiosta ja rahanpesusta; pyytää, että EIP:lle ilmoitetaan tällaisista tapauksista;

92. panee merkille, että EIP varmistaa rahoittamiensa hankkeiden ja komission rahoittamien hankkeiden täydentävyyden kuulemalla komissiota heti hankkeiden alkuvaiheessa, ennen kuin se käynnistää oman huolellisen menettelynsä; muistuttaa, että komissio on äänivallaton jäsen investointikehyskomiteassa ja antaa lausuntonsa kustakin erityisehdotuksesta;

93. kehottaa komissiota valvomaan jatkossakin tiivisti investointikehyksen täytäntöönpanoa ja raportoimaan säännöllisesti havainnoistaan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle;

94. palauttaa mieliin, että komission, EIP:n ja tilintarkastustuomioistuimen välisessä kolmikantasopimuksessa määritellään tilintarkastustuomioistuimen rooli EIP:n hallinnoimien EKR:jen valvonnassa; pyytää tilintarkastustuomioistuinta laatimaan erityiskertomuksen EIP:n hallinnoimien EKR:jen tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta köyhyyden vähentämisessä;

95. toteaa, että EIP maksaa henkilöstölleen muuttuvia palkkioita vuotuisten bonusten muodossa; kehottaa EIP:a julkistamaan verkkosivustollaan vuosittain tarkat tiedot johtajiensa vuotuisista bonuksista, mukaan luettuina hallintoneuvoston, hallituksen ja tarkastuskomitean jäsenten bonukset;

96. panee lisäksi merkille, että tällä hetkellä EIP:n hallintoneuvostossa on seitsemän naista ja 19 miestä; kannustaa jäsenvaltioita nimeämään kahteen tällä hetkellä avoinna olevaan hallintoneuvostopaikkaan naisehdokkaita edustuksen tasapainottamiseksi.